

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ ΕΙΣ ΝΑΖΑΡΕΤ (2017)

Τήν Παρασκευήν, 25^{ην} Μαρτίου/ 7^{ην} Ἀπριλίου 2017, ἑωρτάσθη ὑπό τοῦ Πατριαρχείου ἡ ἑορτή τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου εἰς Ναζαρέτ.

Κατά τήν ἑορτήν αὐτήν ἡ Ἐκκλησία ἄγει τήν μνήμην τοῦ γεγονότος ὅτι ὁ Θεός ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων ἐπραγματοποίησε τό ἀπ' αἰώνων σεσιγημένον μυστήριον τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Μονογενοῦς Υἱοῦ καί Λόγου αὐτοῦ. Πρός τοῦτο ἀπέστειλε τόν Ἀρχάγγελον Γαβριήλ εἰς παρθένον ἀγνήν εἰς Ναζαρέτ καί ἀνήγγειλεν εἰς αὐτήν ὅτι ἐκ Πνεύματος Ἁγίου θά συλλάβῃ καί θά γεννήσῃ κατά σάρκα τόν Σωτήρα τοῦ κόσμου.

Ὅτε ἡ Παρθένος εἶπε τό «ἰδοῦ ἡ δούλη Κυρίου, γένοιτό μοι κατά τό ρῆμά σου», τότε ὁ ἀσώματος Λόγος ἐσωματώθη, ὁ ἄσαρκος ἐσαρκώθη. Τό γεγονός τοῦτο ἑωρτάσθη ὑπό τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων εἰς τόν τόπον τῆς φανερώσεως αὐτοῦ εἰς Ναζαρέτ καί εἰς τό προσκύνημα ἐπί τοῦ ὁποίου καί ἡ πηγή.

Τῆς ὑπαιθρίου ἀκολουθίας τοῦ Ὁρθρου καί τῆς θείας Λειτουργίας προεξῆρξεν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου, τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ, τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, Ἰόππης κ. Δαμασκηνοῦ, θαβωρίου κ. Μεθοδίου, τῶν παρεπιδημούντων Μητροπολιτῶν τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας κ. Συμεῶνος καί Ἀλεξάνδρου, Ἱερομονάχων Ἀγιοταφίτων ὡς τῶν Ἀρχιμανδριτῶν π. Ἰλαρίωνος ἡγουμένου θαβῶρ, π. Χρυστοστόμου ἡγουμένου Κανᾶ, π. Σωφρονίου ἡγουμένου Ἀϊλαμπούν, π. Φιλοθέου ἡγουμένου Ἄκκρης, Ἀραβοφώνων Ἱερέων, πλειάδος Ρωσσοφώνων Ἱερέων, τῶν ἐφημερίων τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος π. Εὐαγγέλου, π. Συμεῶν, π. Ἰωάννου, π. Σεργίου καί π. Ἀθανασίου καί π. Σαμουήλ Σφαάμερ, ψάλλοντος τοῦ Πρωτοψάλτου τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως Ἀρχιμανδριτοῦ π. Ἀριστοβούλου μετά τῆς νεωστί ὀργανωθείσης ὑπ' αὐτοῦ χορωδίας καί τῆς χορωδίας τοῦ Προσκυνηματος τῆς Ναζαρέτ ἑλληνιστί, ἀραβιστί, ρωσιστί καί ρουμανιστί καί μετέχοντος ἐν πολλῇ κατανύξει καί εὐλαβείᾳ πυκνοῦ ἐκκλησιάσματος ἐξ ἐντοπίων τῆς Ναζαρέτ καί ἄλλων πόλεων τοῦ βορείου Ἰσραήλ καί πολλῶν προσκυνητῶν ἐκ Ρωσίας κυρίως ἀλλά καί ἐκ Ρουμανίας καί Σερβίας καί Ἑλλάδος.

Εἰς τό Κοινωνικόν τῆς θείας Λειτουργίας ὁ Μακαριώτατος ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον ἔχοντα ἑλληνιστί ὡς ἔπεται:

Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοί καί ἀγαλλιέσθω ἡ γῆ (Ψαλμ. 95,11), ὅτι εἶδοσαν πάντα τά πέρατα τῆς γῆς τό σωτήριον τοῦ θεοῦ ἡμῶν, (Ψαλμ. 97,3).

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί καί προσκυνηταί.

Ὁ Εὐαγγελισμός τῆς ἐλεύσεως τοῦ Σωτηρίου τοῦ θεοῦ, δηλονότι τοῦ Λόγου τοῦ

θεοῦ ἐκ τῆς Παθένου Μαρίας, συνήγαγε ἐκ τῶν ἐγγύς καί μακράν πάντας ἡμᾶς ἐν τῷ εὐλογημένῳ τούτῳ τόπῳ τῆς ἀγιογραφικῆς ὑμῶν πόλεως Ναζαρέτ, ἵνα δοξολογικῶς καί εὐχαριστιακῶς ἐορτάσωμεν τήν μνήμην τοῦ πανανθρωπίνου καί κοσμοσωτηρίου τούτου γεγονότος. Καί μετὰ τοῦ ἀγγέλου Γαβριήλ εἶπωμεν τῇ θεοτόκῳ Μητρί τοῦ θεοῦ Μαριάμ: «Χαῖρε κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, εὐλογημένη Σύ ἐν γυναιξίν... (Λουκ. 1, 28), ὅτι Σωτῆρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν».

Τό μέγα καί παράδοξον ὄντως μυστήριον τοῦτο προκατήγγειλαν οἱ Προφῆται καί δῆ ὁ μεγαλοφωνώτατος Ἡσαΐας εἰπών: «Ἴδού ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει καί τέξεται υἱόν καί καλέσεις τό ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ», (Ἡσ. 7,14). Τοῦτό ἐστι τό ἀπ' αἰῶνος κεκρυμμένον μυστήριον καί σήμερον γνωρισθέν ἡμῖν τοῖς ἀνθρώποις. Δηλονότι, ὁ τοῦ θεοῦ θεός Λόγος, ὁ Ὑποῖος δι' ἄκρας συγκαταβάσεως Υἱός τῆς Παρθένου Μαρίας γίνεται. «Φωτοφόρον παλάτιον, ἠτοιμάσθη σοι Δέσποτα, ἡ νηδύς ἡ ἄχραντος τῆς θεόπαιδος, δεῦρο πρός τοῦτο κατάβηθι, οἰκτείρας τό πλάσμα σου, φθονερῶς πολεμηθέν καί δουλεία κρατούμενον, τοῦ ἀλάστορος καί τό κάλλος τό πρῶην ἀπολέσαν καί τήν σὴν σωτηριώδη προσαναμένον κατάβασιν», ἀνακράζει ὁ μελωδός.

Ναί, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, τό ἀνθρώπινον ἡμῶν γένος ἐτέλει ὑπό δουλείαν καί βεβαίως ὀφείλεται εἰς τό γεγονός, ὅτι ὁ πρῶτος ἄνθρωπος, ὁ παλαιός Ἀδάμ, ἔκαμε χρῆσιν τοῦ θείου αὐτοῦ δώρου, τοῦ «αὐτεξουσίου» καί ἀντί νά ὑπακούσῃ εἰς τό θέλημα τοῦ Δημιουργοῦ αὐτοῦ ὑπήκουσεν εἰς τό ἴδιον θέλημα. Τούτου ἔνεκεν εἰσηλθεν εἰς τόν κόσμον ἡ ἁμαρτία, δηλαδή ἡ φθορά τοῦ θανάτου καί ὁ ἄνθρωπος ἀπώλεσεν τό θεῖον αὐτοῦ κάλλος, δηλονότι τήν ἀθανασίαν, τήν ὁποίαν ἀπολάμβανεν εὐρισκόμενος εἰς κοινωνίαν μετὰ τοῦ Δημιουργοῦ καί θεοῦ αὐτοῦ. «Δι' ἐνός ἀνθρώπου ἡ ἁμαρτία εἰς τόν κόσμον εἰσηλθε καί διὰ τῆς ἁμαρτίας ὁ θάνατος καί οὕτως εἰς πάντας ἀνθρώπους ὁ θάνατος διήλθεν», (Ρωμ. 5,12), κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος. Μέ ἄλλα λόγια, ὁ θάνατος τῆς ἁμαρτίας εἰσηλθεν εἰς τό ἀνθρώπινον γένος διὰ τοῦ Παλαιοῦ Ἀδάμ, ἡ δέ σωτηρία παρέχεται διὰ τοῦ Νέου Ἀδάμ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἴδού λοιπόν διὰ τί ὁ ὑμνωδός τῆς Ἐκκλησίας ἀναφωνεῖ: «Χαῖρε σεμνή τοῦ Ἀδάμ ἡ ἀνάκλησις καί τῆς Εὐας ἡ λύτρωσις, καί χαρά τοῦ κόσμου καί ἀγαλλίασις τοῦ γένους ἡμῶν. Ἐν σοί γάρ πᾶν τό πλήρωμα κατώκησε τῆς θεότητος σωματικῶς, εὐδοκία Πατρός ἀϊδίου καί συνεργεῖα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος».

Τήν ἀναντίρρητον ταύτην ἀλήθειαν ὁμολογεῖ καί μαρτυρεῖ καί ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Εὐαγγελιστής καί θεολόγος λέγων, «ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος καί ὁ Λόγος ἦν πρός τόν θεόν καί θεός ἦν ὁ Λόγος», (Ἰωάν. 1,1). «Καί ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο καί ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν καί ἐθεασάμεθα τήν δόξαν Αὐτοῦ δόξαν ὡς μονογενοῦς παρά τοῦ Πατρός πλήρης χάριτος καί ἀληθείας», (Ἰωάν. 1,14).

Ἐρμηνεύων τούς λόγους τούτους, ὁ Ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας λέγει: «Καλῶς ποιῶν ὁ Ἰωάννης θεολόγος ἐπήνεγκεν εὐθύς, ὅτι καί ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, ἵνα δύο νοήσας τά σημαινόμενα, τόν τε σκηνοῦντα καί τό ἐν ᾧ ἡ σκηνώσις μή εἰς σάρκα παρατετράφθαι νομίσης αὐτόν, (τόν θεόν Λόγον), σκηνώσαι δέ μᾶλλον ἐν σαρκί, ὡς ἰδίῳ προσχρησάμενον σώματι, τῷ ἐν τῆς Ἁγίας Παρθένου ναῶ. Ἐν αὐτῷ γάρ κατώκησε πᾶν τό πλήρωμα τῆς θεότητος σωματικῶς», (Κολ. 2,9), ὡς ὁ Παῦλος φησιν.

Ἡ ἐνσάρκωσις τοῦ θεοῦ Λόγου ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων τῆς Παρθένου Μαρίας ὡς καί ἡ σκηνώσις Αὐτοῦ (τοῦ θεοῦ Λόγου) ἐν τῷ Ναῶ αὐτῆς τούτέστιν ἐν τῇ γαστρὶ

αὐτῆς, κατέστησαν αὐτὴν θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ θεοῦ.

Μέ ἄλλα λόγια ἡ Παρθένος Μαρία συμμετέχει τῇ συνεργείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἰς τό μυστήριον τῆς θείας Οἰκονομίας, δηλαδή τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου ἐκ μέρους σύμπαντος τοῦ ἀνθρωπίνου ἡμῶν γένους. Διά τοῦτο καὶ ἡμεῖς βοῶμεν Αὐτῇ Χαῖρε Κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σου», (Λουκ. 1,28).

«Σήμερον γάρ τά κάτω τοῖς ἄνω συνάπτεται. Ὁ Ἀδάμ καινουργεῖται, ἡ Εὐα τῆς πρώτης λύπης ἐλευθεροῦται καὶ ἡ σκηνή τῆς καθ' ἡμᾶς οὐσίας τῇ θεώσει τοῦ προσληθέντος φυράματος ναός θεοῦ κεχρημάτικεν», λέγει ὁ ὑμνωδός τῆς Ἐκκλησίας.

Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια καὶ διὰ τὴν ἁγίαν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, τὴν ἀπ' αἰώνων ὑπάρξασαν καὶ ἐν τῇ τοῦ Χριστοῦ ἐνσάρκῳ παρουσίᾳ φανερωθεῖσαν. Λέγομεν δέ τοῦτο, διότι ὁ Εὐαγγελιστής τῆς θεοτόκου εὐηγγελίσατο καὶ τὴν ἐν τῷ κόσμῳ φανέρωσιν τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ. Τοῦ οἴκου, ὁ ὁποῖος κατὰ τὸν θεῖον Παῦλον εἶναι: «Ἐκκλησία θεοῦ ζῶντος, στῦλος καὶ ἐδραῖωμα τῆς ἀληθείας», (Α΄ Τιμ. 3,15). Μέ ἄλλα λόγια, ἡ Ἐκκλησία εἶναι στῦλος καὶ θεμέλιον στερεόν, τό ὁποῖον ὑποβαστάζει τὴν σώζουσαν ἀλήθειαν.

Τό Ἅγιον Πνεῦμα, τό ὁποῖον ἐπῆλθεν ἐπὶ τὴν Παρθένον Μαρίαν, τοῦτο συνέχει καὶ συγκροτεῖ καὶ τὸν θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας. «Ὁ δέ καρπός τοῦ Ἁγίου Πνεύματός ἐστιν ἀγάπη, χαρὰ καὶ εἰρήνη», (Γαλ. 5,22), μεταξύ ἄλλων διδάσκει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος.

Αὐτόν τοῦτον ἀκριβῶς τὸν καρπὸν τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, τουτέστιν τὴν ἀγάπην, τὴν χαρὰν καὶ τὴν εἰρήνην εὐαγγελίζεται ἡμῖν ἐορτίως καὶ πανηγυρικῶς ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἁγία Ἐκκλησία. Τοῦτο ἐξ ἄλλου προκατήγγειλαν οἱ Προφῆται καὶ μάλιστα ὁ Προφητάναξ Δαυὶδ λέγων: «Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις Αὐτοῦ δικαιοσύνη καὶ πλῆθος εἰρήνης», (Ψαλμ. 71,7).

Τὴν ἐννυπόστατον ταύτην εἰρήνην καὶ δικαιοσύνην, δηλονότι τὸν Υἱόν καὶ Λόγον τοῦ θεοῦ, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν συνέλαβεν ἐν γαστρὶ καὶ ἔτεκεν ἡ Παρθένος Μαρία, ἡ καὶ κλείς ἀναδειχθεῖσα τῆς τοῦ Χριστοῦ Βασιλείας. «Ἡ δέ Βασιλεία τοῦ θεοῦ», λέγει ὁ σοφός Παῦλος, «οὐ γάρ ἐστιν βρῶσις καὶ πόσις, ἀλλὰ δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη καὶ χαρὰ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ. Ὁ γάρ ἐν τούτοις δουλεύων τῷ Χριστῷ εὐάρεστος τῷ θεῷ καὶ δόκιμος τοῖς ἀνθρώποις» (Ρωμ. 14, 17-18).

Εὐχαριστήσωμεν τῷ Ἁγίῳ Τριαδικῷ θεῷ καὶ μετὰ τοῦ ὑμνωδοῦ εἴπωμεν:

«Γλῶσσαν, ἣν οὐκ ἔγνω ἤκουσεν ἡ θεοτόκος. Ἐλάλει γάρ πρὸς αὐτὴν ὁ Ἀρχάγγελος Γαβριήλ, τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τά ρήματα. Ὅθεν πιστῶς δεξαμένη τὸν ἀσπασμόν, συνέλαβέ Σε τὸν προαιώνιον θεόν. Διό καὶ ἡμεῖς ἀγαλλόμενοι βοῶμεν σοι. Ὁ ἐξ αὐτῆς σαρκωθείς ἀτρέπτως θεός, εἰρήνην τῷ κόσμῳ δώρησαι καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τό μέγα ἔλεος», Ἀμήν.

Μετά τὴν θείαν Λειτουργίαν ἔλαβε χώραν λιτανεία εἰς κεντρικὴν ὁδὸν τῆς πόλεως τῇ προπορεύσει τῶν Σωμάτων τῶν Προσκόπων καὶ τῇ πανδήμῳ συμμετοχῇ τοῦ λαοῦ.

Ληξάσης τῆς λιτανείας, ὁ Μητροπολίτης Ναζαρέτ κ. Κυριακός καὶ τό Συμβούλιον τῆς Κοινότητος παρέθεσεν εἰς τὸν Μακαριώτατον, τὴν συνοδείαν Αὐτοῦ καὶ πολλοὺς ἄλλους τράπεζαν ἐξ ἰχθύων πρὸς τιμὴν τῆς ἐορτῆς.

Έκ τής Αρχιγραμματείας.

http://youtu.be/eo_FatwL9NA

```
ngg_shortcode_0_placeholder" order_by="sortorder" order_direction="ASC"  
returns="included" maximum_entity_count="500"]
```